

Úvaha o životě – Člověk míní, život mění

Někteří lidé jsou od přírody optimisté, jiní pesimisté. Snažím se být optimista. Ti to mají v životě totiž jednodušší. Všechno vidí pozitivně. I já – donedávna.

Chodíte do školy, snažíte se, vidíte výsledky. Máte krásné rodinné zázemí, užíváte si to. Všechno vám jakž takž vychází, ale hlavně si myslíte, že vše špatné se dá vždy vyřešit. Ale ne vždy. A proč jsem napsala donedávna? Protože každý ví, že když je problém ve škole, dá se vyřešit, problém v rodině, dá se vyřešit, ale potom přijde něco, co je nevrátné...nedá se to vrátit, i kdyby člověk tisíckrát moc chtěl! A vás napadá spousta otázek a hlavně PROČ?!

Mé dva největší psi kamarády – jorkšířské teriéry – Bendu a Sama zbožňuji. Jsou to kámoši, kteří vám lásku dávají vřele a nezištně. Přijdete domů a vítají vás s neskrývanou láskou a radostí. Říkáte si, jak je to skvělé, Beník, ač 15-letý, takhle náramně funguje a Samík, že je tak mladý 3-letý psík a zaplat pánbůh zdravý. Plánujete, jak pojedete na hory, důchodce Bendu budeme nosit v tašce a Samík se s námi bude brodit závějemi. Při téhle myšlence se píše den pátek. Jenže potom přijde jakési „CVAK“ a všechno je jinak. Je pondělí 6,30hod. ráno a všechno je jinak. Samík už není. A nejde to vrátit. Říkáte si, že to není možné! PROČ?! To nemůže být pravda! Vedle vás leží 15-letý Beník v pohodě a relativně zdravý a ta vaše vrtiška malá už tam není a nikdy nebude. Hlavou vám letí, že jste si ještě před 48hodinami plánovali hory, vycházky a najednou je všechno jinak.

Prostě člověk míní a život mění. Nikdy nevíte, co se stane a proč. Takový je život. Je nepředvídatelný. A i když vám život zasadí jakoukoliv ránu, je třeba se zvednout a jít dál. A pro mě třeba kvůli Samíkovi. On by nebyl rád, kdybych se trápila. Samozřejmě že je mi moc smutno, chybí mi, ale navždy zůstane v mém srdci a nikdy nic ho už nevymaže. Můžete mít tisíc psích kamarádů, ale každý bude jiný a Samík byl jenom jeden.

Tuhle úvahu o životě jsem napsala možná na počest mému čtyřnohému kamarádovi, možná z potřeby se vypsát ze svých pocitů. Každopádně z toho všeho vyplývá, jak je život nevyzpytatelný. Někdy krásný, někdy drsný. Je to jako na houpačce. Nikdy nebude nic tak, jak si člověk představuje. Ale člověk musí být optimistický a věřit, že vždycky bude líp. Takže díky Sámo za vše, nikdy na tebe nezapomenu a v mém srdci budeš navždy....děkuji....a mám tě moc ráda...